

обыкновенно њъ зовяли „*litterae hieronymianae* *), или *litterae illyricae*.“

Друго названіе на тѣзи азбука, употреблявано у древни-тѣ Кроаты и Далматы, је „*буквица*.“ Туй име отъ дума-та „*буква=слово, писма*“ означава изобщо *писмена*, и по древность-та си да ли не надминува сичкы-тѣ други названія.

§ 3. За първоначалныя видѣ на глаголица-та, за число-то на буквы-тѣ и трудно може са-каза нѣщо опредѣлительно. Нейны-тѣ извѣстны начертанія съ названіе-то на буквы-тѣ и слѣдовать по реда на време-то тѣй: парижско-то *abecenarium bulgaricum* (XI—XII в.), на бревноскыя аббатъ Дивиша I (1360—1366 г.), пражско-то (1434 г.), на Ангела Россу (около 1591 г.) и на Мавра Орбинія (1601 г.)

Можемъ да са-уознаймы съ вида и състава на глаголица-та отъ слѣдующа-та таблица, що је зета изъ послѣднѣ-то (1853 г.) Шафариково съчиненіе *о глагольской письменности* „*Ramátky Plaholského Písemnictví*.“

*) Далматско-то духовенство отдавало нейно-то изнамѣрванье на блаженнаго Иеронима, уроденець Стридонскый (род. 331 † 420), кояго съвсѣмъ си нѣма мѣсто-то.